

Donderdag

den 23 April.

FRANKFORT, den 19^{den} April.

De Keizer van Oostenrijk is eenige dagen ongesteld geweest, doch vond zich den 12^{den} dezer aanmerkelijk beter, zoodat hij binnen weinige dagen weder audientien verleenen zoude.

— Uit Rome wordt gemeld, dat de Fransche gezant bij den Heiligen Stoel, de markies de la Tour-Maubourg, van zijne regering aanschrijving heeft ontvangen, om zich naar Parijs te begeven, ten einde in het hof der pairs gedurende het aanstaande groote proces zitting te nemen. Eene dergelijke aanschrijving is ook afgegaan aan de overige pairs van Frankrijk, die zich buitenslands bevinden.

LONDEN, den 18^{den} April.

(s Avonds.) Heden middag heeft Z. M. op het paleis van St. James een kabinetsraad gehouden, in welchen de afgetredene ministers hunne waardigheden hebben neergelegd, en derzelver opvolgers hunne bedieningen hebben aanvaard. De *Courier* verkondigt deze aanstelling van het nieuwe ministerie op de volgende wijze:

« Wij verkondigen met veel genoegen, dat, welke zwarigheden zich ook hebben opgedaan, men dezelve geheel te boven is gekomen, en dat lord Melbourne in staat is geweest een kabinet te vormen, hetwelk, hier aan twijfelen wij geenszins, aan het land volkomen voldoening zal geven. De volgende is de lijst der leden van het kabinet, zoo als dezelve is opgemaakt uit de meest geloofwaardige geruchten, die ons ter oore zijn gekomen, en welke sedert eenige dagen in omloop zijn geweest. Wij vertrouwen, dat die lijst naauwkeurig zal worden bevonden: eerste lord der admiraliteit, lord Melbourne; president van den raad, markies van Lansdowne; minister van binnenlandsche zaken, lord J. Russell; van buitenlandsche zaken, lord Palmerston; van kolonien, sir Ch. Grant; kanselier van den exchequer, sir S. Rice; president van den raad van controle, sir Hobhouse; eerste lord der admiraliteit, lord Auckland; secretaris voor oorlog, lord Howick; president van den raad van koophandel, sir Poulet Thomson; kanselier van het hertogdom Lancaster, lord Holland; geheim zegelbewaarder, lord Duncanon.»

Deze lijst komt bijna geheel overeen met die, welke het avondblad van de behoudende partij levert; deze laatste lijst verwisselt slechts de posten van lord Auckland met die van lord Duncanon, en maakt geen gewag van de heeren Hobhouse en Poulet Thomson; daarentegen wordt op dezelve gewag gemaakt van lord Brougham als zitting hebbende in het kabinet, maar zonder bijvoeging zijner waardigheid; waarschijnlijk zal dus deze staatsman weder als lord-kanselier optreden; doch het schijnt, dat in de tot dus ver aan die betrekking verbondene geregelijke functien eenige verandering zal gemaakt worden.

Behalve de bovenvermelde personen noemt de *Courier* ook nog de heeren Perrin en O'Loughlen, als degenen, aan welke de hooge regerlijke waardigheden van procureur- en sollicitateur-generaal in Ierland zouden zijn opgedragen. Deze beide personen zijn dezer dagen voorgedragen als lieden der partij van O'Connell.

Het blad der behoudende partij doet opmerken, dat de heeren Abercromby, Ellice en lord Spencer (voorheen lord Althorp), welke allen een voornaam deel van het voorgaande whig-ministerie uitmaakten, ditmaal niet benoemd zijn. Voor het overige keurt het genoemde blad het nieuwe ministerie, met uitzondering van sommige leden, zoo als de heeren Russell, Palmerston en Grant, tamelijk goed, als zijnde het beste wat de Whig-radicalen partij konde leveren; doch de schrijver meent, dat het nieuwe bewind slechts van korten duur zal kunnen wezen, en dat men zal moeten komen tot een gemengd ministerie van gematigde Tory's en Whig's, onder de leiding van den heer Peel.

— De meening, dat heden avond de vorming van een nieuw ministerie in het huis der gemeenten zou worden aangekondigd, heeft beden gunstig ter beurze gewerkt; de 3 pCt. gecons. resc. waren 92½; de 2½ pCt. Nederl. w. s. 56½, 57½; 5 pCt. 100½, 101½.

Van den 19^{den} April.

In het Huis der lords heeft lord Melbourne gisteren avond van zijne benoeming tot minister, en ook van die zijner ambtgenooten, kennis gegeven. Op de vraag van lord Alvanley, of het waar was, dat de zamenstellers van het nieuwe ministerie zich met O'Connell hadden verstaan, heeft lord Brougham aangemerkt, dat deze vraag niet te pas kwam en onbeantwoord behoorde te blijven; maar de minister Melbourne heeft niettemin verklaard, dat hij in geenen deele met O'Connell instemde; — dat hij niet wist, of hij deszelfs goedkeuring genoot, — maar dat het zeker was, dat hij geene moeite had aangewend, om die goedkeuring te erlangen, — en dat hij zich zou houden aan de beginselen, die hij tijdens zijn vorig ministerie had nageleefd. Door lord Buckingham uitgenoodigd zijnde, om zich op eene meer bepaalde wijze te verklaren nopens de questie der Iersche Kerk, heeft de minister geantwoord, dat hij zich zou houden aan de beginselen, die daaromtrent bij de laatste besluiten van het Huis der gemeenten zijn goedgekeurd.

In het Huis der gemeenten is insgelijks van de benoeming van het ministerie kennis gegeven. — De bijeenkomsten der beide Huizen zijn geschorst tot 12 Mei.

PARYS, den 19^{den} April.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden, van gisteren, is eindelijk het geschil over het Amerikaansche traktaat ten einde gebragt. Ondanks al de tegenkantingen van de oppositie, is het ontwerp van wet, door het ministerie voorgesteld, en ten gevolge waarvan Frankrijk aan

Amerika eene schadeloosstelling van 25 millioen franken zal betalen, met 289 tegen 137, en dus met eene meerderheid van 152 stemmen aangenomen, alleen met deze wijziging, door den generaal Valazé voorgedragen en door het ministerie goedgekeurd, dat de betaling niet zal plaats hebben, alvorens de regering der Vereenigde-Staten voldoende ophelderingen omtrent de boodschap van den president Jackson gegeven heeft.

— De president van het hof der pairs heeft toegestaan, dat de gevangenen, die door dit hof staan geoordeeld te worden, met hunne verdedigers spreken en raad nemen. Sommigen hebben daaruit afgeleid, dat men van de regelmaat der koninklijke ordonnantie van 30 Maart, waarover de advocaten te Parijs zich bezwaard hebben, wilde afgaan. Doch dit is ongegrond. Voor zoo verre toch de beschuldigten geene advocaten des rijks tot verdedigers mogten verkiezen, zal de van ambtwege gedane benoeming der verdedigers, die anders vervalt, gehandhaafd worden. De dagbladen deelen de lijst mede van de verdedigers, die de beschuldigten verkozen hebben. Het zijn meest onbekende namen, indien men die van F. de la Mennais, Carnot en eenige anderen uitzondert.

Volgens een der dagbladen zou het ministerie, uit hoofde der moeilijkheid van het proces, tot de amnestie besloten hebben; maar zou dezelve eerst na de scheiding der kamers, als men dus niet kon zeggen, dat deze dezelve bewerkt hadden, afgekondigd worden. De behandeling der zaak voor het hof der pairs zou daarom vooreerst uitgesteld worden.

— In een der dagbladen leest men het volgende omtrent het proces tegen de advocaten te Parijs: « De advocaten zijn hier voornamelijk uit de oppositiepartij van den burgerstand voortgekomen. Zoo lang de burger tegen de regering knorde en morde, zoo lang waren de advocaten de toeken van zijne misnoegdheid: niets was goed gezegd, wat Dupin niet gezegd had; niets was gemeend, wat Odillon-Barrot niet gemeend had; niets was goed verdedigd, wat Maugin niet verdedigd had. Thans is dit geheel anders. Men ga eens op de beurs; men sla acht op den toon in de salons van onze bankiers, van onze fabrikanten: daar wordt nu de fatale Dupin ergerlijk gevonden, de eierzuchtige Odillon Barrot gelaakt, als die alleen het woord voert, en zich met alles bemoeijen wil. Overal hoort men: «men kan bij de advocaten niet aan het woord komen; zij willen alles beter weten, zij steken zich in alles, in handel en wandel, in staatkunde en financiën; zij voeren oorlog binnen en buitenslands; de koopman is als dom in hunne tegenwoordigheid, den fabrikant is de tong belemmerd; maar de koopman is ook een mensch, die denken kan, de fabrikant heeft ook wat te zeggen» — Hoe zich de advocaten in de toekomst houden zullen, kan men niet zeggen; dat zij een zeer gewichtig ligchaam in den staat uitmaken, is zeker, maar het legt zich al te uitsluitend toe op het rhetorische en bloot chicanense deel van zijn talent; het heeft hier eene overdrevene zucht om alles te formaliseren, te bepalen, te verbeteren; het vertoont nergens bekwaamheid tot regeren, maar overal slechts de gaaf van oppositie.»

— In *Lamartine's reis naar het Oosten*, in de jaren 1832 — 1833, vindt men onder anderen een verhaal van zijn bezoek bij de vermaarde lady Esther Stanhope: «Lady Esther Stanhope verliet, na den dood van haren oom, den minister Pitt, Engeland en doorreisde Europa. Na eenige jaren (men weet niet, of de dood van eenen destijds, in Spanje overledenen generaal, of eene zucht tot avonturen daarvan de oorzaak was) schepte zij zich met een talrijk gevolg naar Konstantinopel in, waar zij eenige jaren doorbragt, en zich vervolgens weder, met aanzienlijke schatten, het grootste gedeelte van haar vermogen, aan boord van een Engelsch schip begaf, om naar Syrie over te steken. In den zeeboezem van Makri door eenen storm bevoelen, verging het schip, en de zee verslond de schatten van lady Esther, welke zelf naauwelijks den dood ontkwam. Op een wrak van het schip dreef zij naar een woest eiland, en bragt op hetzelfde 24 uren zonder voedsel door, tot eindelijk visschers van Mamoriza haar vonden en naar Rhodus bragten. Van daar begaf zij zich weder naar Engeland, waar zij het overschot van haar vermogen tot zich nam, op nieuw een schip met schatten en geschenken voor de volkstammen, die zij bezoeken wilde, bevrachtte, en daarop onder zeil ging. Zij landde te Latakia, het oude Laodicea, op de Syrische kusten, zette zich in de nabijheid neder, en bereidde zich aldaar voor tot hare verdere togt. Toen zij genoegzame kennis verworven had, organiseerde zij eene talrijke karavane en doortrok met dezelve alle streken van Syrie. Zij hield zich te Jeruzalem, Damaskus, Aleppo, Koms, Balbeck en Palmyra op. In laatstgemelde plaats werd zij door 40 of 50 duizend zwervende Arabieren, die zich rondom hare tent gelegd hadden, en door hare schoonheid, minzaamheid en mildheid betooverd waren, tot Koningin van Palmyra uitgeroepen, en kwam van hen fermans, waarbij bepaald was, dat ieder Europeaan, dien zij beschermde, tegen betaling eener schatting van 1000 piasters, ongehinderd de woestijnen en bouwvallen van Balbeck en Palmyra zou kunnen bezoeken. Na een langdurig heen- en wedertrekken in alle streken van het Oosten, koos zij eindelijk eene vaste woonplaats in eene bijna ontoegankelijke wildernis, op eenen der bergruggen van den Libanon, in de nabijheid van Saïde, het oude Sidon. Hier leefde zij verscheidene jaren in echt Oostersche weelde, in vriendschappelijke, zelfs in staatkundige betrekking met de Porte, met Abdallah-pacha, met den regent van den Libanon, Emir Beschir, en de Arabische Scheiks der woestijnen van Syrie en Bagdad. Spoedig vervloede haar vermogen, en zij is thans tot een, overigens in dat land voldoende jaarlijksch

inkomen van 30 of 40 duizend franken beperkt. Hare betrekkingen werden zeldzamer, en zij leeft thans geheel afgezonderd. Zij zal nu 50 jaar oud zijn; haar uiterlijk draagt den stempel van die verhevene schoonheid, welke de hofhouding niet vernietigen kon. — Lamartine deed vervolgens een met haar gehonden gesprek mede, waaruit blijkt, dat hare godadienstbegrippen een mengsel zijn van die der Arabieren, Muzeumannen, Joden en Christenen. Zij leest in de starren, bepaalt iemands lot naar de teekenen op zijn voorhoofd, in zijne oogen en de trekken in zijne handen; eerbiedigt Christus, maar verwacht toch, en wel eerlang, nog eenen anderen Messias. Terwijl zij met Lamartine sprak, rookte zij, naar Oostersch gebruik, nit eene lange pijp en dronk er koffie bij.

GRAVENHAGE, den 21sten April.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ontvangen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een met het groothertogdom gesloten verdrag, wegens het aftogtregt. De Eerste Kamer heeft kennis gegeven, zich met de twee bij haar aanhangige fianantie wetten te hebben vereenigd. De centrale afdeeling heeft verslag gedaan op het voorstel van den heer van Dam van Issels, alsmede op het ontwerp van wet, betrekkelijk de zamenstelling der regterlijke magt. De beraadslagingen over het voorstel van den heer van Dam zullen op aanstaanden Donderdag worden gehouden; de tijd, waarop die over de regterlijke organisatie, zal plaats hebben, zal nader worden bepaald. Eenige ingekomene petitiën, betrekkelijk den landbouw, de regterlijke magt en de ontgioning van woeste gronden, zullen aan de commissie tot de verzoekschriften worden gezonden, die, bij monde der heeren Hooft, Tromp, van der Gronden en van der Mortel, verslag doet op een aantal in hare handen gestelde stukken, meereendeels betrekking hebbende tot de indeeling des rijks in geregte lijke arrondissementen en kantons, welke alle ter griffie zullen worden nedergelegd en de verslagen gedrukt, eveneens als eene petitie uit Amsterdam, welke eene voordragt, tot verandering der bestaande belastingen, inhoudt, en die ook ter griffie zal worden nedergelegd. De zitting is daarna tot Donderdag ten half 12 ure gescheiden.

Letz over het ter Griffie leggen van verzoekschriften.

Van alle onderwerpen, die de ingezetenen de aandacht doen vestigen op de openbare aangelegenheden, verdient geene zoo uitsluitend een ieders opmerking, als de behandeling van 's lands geldmiddelen. Ieder toch voelt in belastingen, die zwaar drakken op de schouders van menigen landgenoot, het belang, dat hij er bij heeft, dat die zoo veel mogelijk verminderd worden; maar hij voelt ook, dat, zonder geldmiddelen, het land niet bestuurd, en voor zijne belangen kan gespaakt worden; vermindering van belastingen door invoering van nuttige maatregelen tot vermindering der lasten, door bezuiniging en het uitsdelgen der schuld: ziet daar, een der algemeene hoofdwensen, die den nadenkende het meest bezig houden. Sedert onze vereeniging met België zijn onze financiën merklijk achteruitgegaan, en deficit en deficit is aan den dag gekomen; en sedert den afval in 1830 hebben de noodzakelijke onkosten van tegenweer door een kostbaar materieel wederom kan te leggen (het laatste vernieuwde was meest ovsral in de grensvestingen van ons rijk opgelegd geworden) en door het op de been brengen van een geducht leger en het mobiliseren der schutterijen, eene ontzaggelijke vergrooting onzer nationale schuld te weeg gebragt. Van vele zijden geloofde men aan, en vreesde men voor eene schorsing van betaling bij het Rijk. De schuld werd vermeerderd, doch het geld ging niet buitenslands, maar alleen in de zakken der rijke kapitalisten over; het daaromtrent beweerde, schijnt maar al te waar te zijn.

Het kan dan ook niet wel anders, of een aangekondigd plan tot geheele vernietiging der staatschuld, moest met gespannen verwachting ontvangen worden; en waarlijk, er werd door L. MULLER van Haarlem een dergelijk plan met uitgestrekte berekeningen, in den vorm van een verzoekschrift, tot invoering aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediend. Bij het rapport der commissie over dit plan, werd het drukken van het verzoekschrift met de bijlagen bestreden als te volumineus en te kostbaar; doch werd tot het nederleggen der griffie geconcludeerd en besloten. Daar toch zouden de leden der Tweede Kamer de berekeningen kunnen weerleggen, enz. enz., en inzage der stukken kunnen nemen. Sedert hoorde men niets meer van dit plan; doch dezer dagen, nu er sprake was om te besluiten op een verzoek van een Amsterdamsch handelsman, strekkende tot aanbeveling van dat plan, van het ten uitvoer leggen van het bewuste plan, heeft men voorgesteld, om, aangezien in der tijd dit plan ter griffie was nedergelegd, mede aldaar dit verzoekschrift neder te leggen. — Nog is ook in die zelfde zitting besloten tot het ter griffie nederleggen van een plan van amortisatie der publieke schuld, bij middel van loten. — Het lijdt wel geen twijfel, of onze vertegenwoordigers zullen nu en dan, als tijd en gelegenheid of kust zich daartoe aanbodt, die onderscheidene plannen wel eens hebben ingezien, de cijfers nagerekend, en de mogelijkheid der uitvoering getoetst hebben aan den staat onzer maatschappij; omdat dikwijls die berekeningen worden opgemaakt in het stadsbestuur, zonder in aandacht te nemen, wat daar buiten is, en de berekening zoude kunnen doen, falen. Maar, onverminderd die goede gedachte van de werkzaamheid en den belangstellenden ijver van onze vertegenwoordigers, blijft het altijd te bejammeren, dat, waar openbaarheid in de handelingen der Staten-Generaal een constitutioneel waarborg is, na het ter griffie nederleggen van een verzoekschrift, daarvan nooit meer gehoord wordt. Wat beteekent dan dat ter griffie nederleggen? Is het een in overweging nemen van het verzoek? Waarom wordt er dan geen verder gevolg aan gegeven? Dat dit enkel te pas zoude kunnen komen bij de behandeling van het budget, is niet sannemerklijk; omdat het verzoekschrift, bij de kamer ingediend zijnde, niet door deze aan het gouvernement kan verzonden worden, ten er op behoort te worden. De weinige officieele

omgang, om zoo te spreken, welke de kamer heeft met de ministers, bij de behandeling van zulke gewigtige onderwerpen hoogst moeilijk en verstandig, het daad zelve te onderwerpen der staatsrechter. Het grondwet schijnt echter een middel aan te geven, tot het verkrijgen van die verandering, namelijk door het middel der voorstellen van wets-ontwerpen uit den boezem der Tweede Kamer. Het gelijk als er een ontwerp van wet is voorgesteld tot het eerbiedig verzoek aan Z. M. ter instelling eener commissie voor den landbouw, zoude men niet even zoo, als de kamer (na de centrale sectie gehoord te hebben, en van de antwoorden van al de leden over het al of niet verdienstelijke en wenschelijke ter invoering van een voorgesteld middel ter vernietiging van de staatschuld), van oordeel was, dat een grondig onderzoek der ter griffie gedeponeerde petitie bewezen had, dat de petitie moest effect sorteren; — zoude dan niet de kamer even zoo een voorstel van wet kunnen doen, tot het eerbiedig verzoek aan Z. M. ter benoeming van eene commissie, ten einde te onderzoeken of het gouvernement zwaarigheid maakte, om in te stemmen in het gevoelen der kamer tot het ten uitvoer leggen der bij de petitie aangeduide ontwerpen? Als toch het ter griffie nederleggen moet gelijk gesteld worden met de eer, om onder het stof der griffie begraven te worden: dan wordt het regt van petitie in zijne wezenlijke waarde uit het oog verloren; en het komt toch met het belang der geheele natie overeen, dat al de vertegenwoordigers der natie hun gevoelen, na behoort onderzoek, uitbrengen over zaken van zulk groot belang, als de vermindering der staatschuld; dat bij het bloot ter griffie nederleggen niet geschiedt. Wanneer dan zoo iets niet plaats kan grijpen, zoo als zulks bij het reglement der kamer niet schijnt te kunnen plaats grijpen, dan is het te hopen, dat, wanneer het er ooit toe kome, dat men ernstig denken mag aan eene herziening der grondwet, dit punt mede niet uit het oog verloren worde; en dat, door een meer onderling verkeer der vertegenwoordiging met de ministers van den staat, de behandeling der landszaken gemakkelijker worde gemaakt: en dat door het op zich zelf staan der groote magten in den staat, de openbare zaken geen last zouden lijden. De onafhankelijkheid der kamers zoude door dat meerder verkeer met de ministers geen nadeel hoegenaamd ondervinden; maar daardoor zoude in vele gebreken worden voorzien, welke eene ruim twintigjarige ondervinding van lieverlede heeft aan den dag gebragt.

A A N B E S T E D I N G.
De HOOG E DIJKSTOEL des AMBTS OVERBETUW E is voornemens, op Zaterdag den 2den Mei 1835, des voormiddags ten tien ure, in het Ambtshuis te Elst, aan den minst-aannemenden publiek te bevesten:

Het O P M A K E N en H E R S T E L L E N van eenige K R I B J E S langs den linker Rijnsoever onder Heteren.

Waarvan de Conditien van Aanbesteding zes dagen te voren ter visie zullen liggen ten huize voornoemd, alsmede bij den Kribbaas H. H E N D R I K S te Hulhuizen, door wien tevens op Vrijdag den 1sten Mei de noodige aanwijzing op de plaats zelve zal worden gedaan.

ZEG VOORT.

§ § Zij, die genegen mogten zijn aan een' debitant, bij voortdoring, goede geneeskundige B L O E D Z U I G E R S te leveren, gelieve daarvan opgave te doen. Brieven franco onder Lett. R. met vermelding van den prijs bij het duizend, bij de Wed. M. H. H E L M I G, Boekhandelaarster in de Stilstaeg No. 4, te Amsterdam.

§ § Een Burgerman, van middelbaren leeftijd, vraagt in een goedkoop gedeelte van de Provincie Gelderland, bij fatsoenlijke Burger - lieden I N W O N I N G met de K O S T en het B E W A S S C H E N. — Opgave met vermelding van plaats en prijs per week, wordt verlangd bij de Kantoor-Boekverkoopers V A N M E U R S en C O M P, te Amsterdam, onder L. K; Brieven franco.

B O U R I C I U S,
ALGEMEENE POSTWAGEN-DIENSTEN.
Op Donderdag den 23sten dezer zal van Rotterdam eene derde Dienst der Onderneming des morgens ten 5 ure dagelijks beginnen te vertrekken op Utrecht, van waar die des morgens ten 10 ure naar Arnhem, Nijmegen, Kleef en verder op geheel Duitschland, voorts van Arnhem ten 4 ure naar Zutphen doorloopen zal.

Dezelve vertrekt wederkerig van Utrecht des avonds ten 8 ure 30 minuten, om te Rotterdam aan te komen voor het afgaan der Stoombooten naar Londen, naar Hull en naar Duinkerken, mits dat derzelve vertrek niet vroeger dan des morgens ten 3 ure van Rotterdam plaats hebbe.

De Reizigers, des morgens ten 5 ure van Rotterdam afgaande, zullen dus voortaan des middags ten 3 ure te Arnhem, ten 8 ure te Nijmegen, ten 12 ure te Kleef, den anderen dag des middags ten 2 ure circa te Keulen, even als die welke des middags ten 4 ure van Rotterdam met de Dienst der Onderneming afgaan des morgens ten 6 ure te Arnhem, de tweede dag 's morgens ten 4 ure circa te Keulen aankomen en afwaarts het traject van Dusseldorf, tot aan boord van de te Rotterdam zekwaardige Stoomboot, slechts eenen dag verzuimende, afleggen kunnen.

De expeditie-aanwijzing van den 1sten April 1834, duidt de dagen van vertrek van Rotterdam der onmiddellijk naar alle bestemmingen in Duitschland, zieh aansluitende Diensten aan.

Reizigers ten 2 ure 15 minuten nademiddag van Arnhem vertrekken de, kunnen dus ook voortaan onmiddellijk naar Rotterdam doorreizen. Arnhem, den 18den April 1835.

De Ondernemer en Hoofd-Administrateur,
B O U R I C I U S.